

Мене звати Бородіна Аріна, нині я — студентка 3-го курсу бакалаврату ФЛ. Осінній семестр свого третього курсу я проводжу у Франції, м. Сен-Дені, Університет Париж 8. Дозвольте поділитися своїм досвідом та деякими порадами.

До того, як перейдемо до основної частини, хочу зазначити, що коли я лише планувала подаватися на цю мобільність, це був складний вибір, який довелося зробити в найкоротші терміни. В моєму випадку, досвід життя за кордоном обмежувався роком у Австрії як біженка. І хоча Австрія була чудовою країною, цей період асоціювався в мене не з найбільш приємними спогадами: відчуття, що я зайва в їх суспільстві, що не є його частиною, а також постійне бажання повернутися в Україну. Можливо, хтось мене зрозуміє, бо був у схожій ситуації. І якщо ці думки змушують вас сумніватися, чи слід спробувати — раджу їх відкинути. Бути студентом на мобільності у 30-ти хвилинах на метро від Парижу не має нічого спільного з буттям біженцем.

По-перше, не слід “боятися” французів. Вони ставляться з великим розумінням та готові допомогти. Університет Париж 8 — і це вам розкажуть на Jour d'accueil, вітальній події для іноземців на початку семестру, — університет, що пріорітизує інтернаціональні зв'язки та обміни, завдяки чому ви точно не будете їх єдиним гостем. Вони вже знають, що роблять! Крім того, в університеті загалом панує дуже розслаблена атмосфера, ба більше, відверто кажучи, навчання в Париж 8 здається мені легшим за навчання в КПІ (тож ви встигатиме за місцевими!). Тут менша кількість аудиторних годин на тиждень з дисциплін, які замінюють домашні предмети, місцеві студенти вчаться на бакалавра лише 3 роки, можна самостійно обрати зручний час пар із запропонованих груп, і у випадку з моїми французькими дисциплінами, фінальна оцінка залежить лише від кількох робіт на семестр, тобто участь у занятті не є обов'язковою для отримання гарних результатів. Вас залучатимуть до активності, а відвідування пар обов'язкове, але не переймайтеся тим, що говоритимете у своїх відповідях та сміливо випробовуйте різні варіанти. На додачу, живучи в комфортному гуртожитку для іноземців, котрий розташований на території університету й буквально біля університетських ресторану і кафе, ви не матимете

причин хвилюватися про витрату зайвого часу на дорогу чи приготування їжі, коли в вас горять дедлайни.

По-друге, не слід занадто остерігатися помилок чи недооцінювати себе. В Україні, оскільки французька мова для нас іноземна, ми намагаємося досягти ідеалу та засмучуємося тим, що не вдається прибрати акцент. Але тут, ви не перша й не остання така людина! Італійців, наприклад, за їх акцентом впізнаєш за секунди, але ніхто їх не засуджує. 100% будуть люди з нижчим рівнем французької від вашого, але цей заклад уміло працює з такими студентами й робить усе можливе, щоб успішно вас інтегрувати, наприклад, надаючи мовні курси для різних рівнів та з фокусом на різних тематиках (я відвідую курс, в центрі якого цього року франкомовні співачки, але є курс, де вивчення французької переплітається з театральною грою). За межами університету теж не має бути проблем. І справді, не бійтеся здатися іноземцем! Вас спитають, звідки походите, і ви розповісте про Україну, що дуже круто. Для багатьох людей, яких ви зустрінете (як французів, так і інших іноземців, але частіше — останніх), ви можете бути першим українцем, з яким вони розмовлятимуть у своєму житті, і їм буде дуже цікаво. Я особисто спілкувалася з туристкою-мексиканкою, студентами по обміну з Китаю, Бразилії, Тайваню і т.д. Вони розпитуватимуть про погоду в Україні, мову, національну кухню, школу, ваш основний університет, культуру, досвід життя у часи війни, навіть про київське метро. Вони дізнаються від вас, що українці теж їздять по обміну в країни Європи, і вас таких багато. Насправді, на мою думку, якщо й треба про щось попідклубатися перед від'їздом, так це про вашу здатність представити Україну за кордоном. Для багатьох із тих, кого ви тут зустрінете, ви станете джерелом нефільтрованої, достовірної (з їх точки зору, як мінімум) інформації, обличчям усієї країни. Не всі з них читають новини, не всі знають, що Україну обстрілюють щодня й щоночі і як українці справляються, не всі впевнені, якою мовою ви взагалі розмовляєте вдома. Не спішіть скаржитися на корупцію (якщо це не весела й свідома мексиканка, бо вона теж поскаржиться на корупцію, можливо) та емоційно розповідати якісь негативні спогади — таким буде їх перше, а якщо не пощастить наштотхнутися на когось іще, то й останнє враження про Україну й українців. Гірше того, достатньо в Європі й таких із наших співгромадян, які про Україну самі знають доволі мало й можуть розповісти лише про те,

що все життя говорили російською та курили в шостому класі в шкільному туалеті, тож раджу бути обережними, аби цей образ не закріпився завдяки вам.

І наостанок розкажу про найкращу сторону цієї мобільності! Можливості, які відкриваються вам, як студенту у Париж 8: безкоштовні спортивні секції різних напрямків, мистецькі курси (я особисто відвідую курс із основ малювання коміксів), знижки на квитки в театр та кіно, безкоштовний вхід у Лувр завдяки вашій візі та можливість подорожувати Францією та в інші країни Європи на вихідних і канікулах, де, між іншим, все ще працює ваш французький студентський, а з ним і знижки на вхід у деякі місця. Обов'язково скористайтеся. Це — ознайомлення з французькою та іншими культурами, їх історією, загальноєвропейськими цінностями, це не лише спосіб насолодитися своїм часом тут, а й цінний досвід дорослішання та можливість отримання знань про світ навколо, за межами рідної країни.

Тож закликаю всіх прагнути потрапити на мобільність. Це не так недосяжно, як здається, але це незабутньо.

Дякую за увагу та нехай щастить!